

عنوان مقاله:

بررسی نوستالژی در دیوان اشعار کلیم کاشانی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

جواد فراهانی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد واحد ساوه

خلاصه مقاله:

نوستالژی رفتاری است که ریشه در ضمیر ناخودآگاه شخص دارد و تجلی آن در اثر به جای مانده از وی می تواند از جنبه های گوناگون روانشناختی و سبک شناسی و زبانی حایز اهمیت باشد. کلیم کاشانی از شاعران قرن یازدهم هجری است که در آغاز جوانی به هند مهاجرت کرد. این مقاله سعی دارد که به بررسی نوستالژی فردی و جمعی در اشعار کلیم کاشانی بپردازد و انواع آن را تحلیل نماید. نوستالژی فردی در دیوان کلیم می توان به وطن یادیاران و دوستان، معشوق و پیری و یادایام جوانی اشاره کرد. کهن الگو و آرمان شهر از نوستالژی جمعی در اشعار کلیم کاشانی است. شهر دکن در هند و ملک سلیمان از آرمان شهرهایی است که در دیوان وی یادآوری شده اند. همچنین به کهن الگوهای جام جم، گلستان ارم، آبای علوی، هما، روزازل، آب حیوان، کهن الگوی عنقا اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

نوستالژی، کلیم کاشانی، نوستالژی فردی، نوستالژی جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582036>

